Política | Irene Fornós | Actualitzat el 08/10/2019 a les 12:48

?El Castor i l'1% de Florentino

«Em vaig dirigir al senyor Florentino per preguntar-li si pensava demanar disculpes a la gent de les Terres de l'Ebre, de la Ràpita, i en especial, d'Alcanar; però ell no va respondre perquè no tenia cap sensació de culpa»

El passat juliol compareixia el senyor Florentino Pérez a la comissió d'investigació del Castor del Parlament de Catalunya. La seva freda i curta intervenció evitant responsabilitats i negant qualsevol indici de "mea culpa" em van ofendre, sobretot en recordar totes les persones que van patir directament els terratrèmols. Per això considero oportú compartir textualment el que va dir:

"Un poco sorprendido porque me hayan citado aquí para hablar de este tema. Y lo primero que quiero decir es que yo soy el presidente ejecutivo de un grupo muy grande, que se llama ACS, que lo componen más de 1.200 empresas, tiene 200.000 empleados, facturamos al año 360.000 millones de euros, y tenemos permanentemente alrededor de diez mil obras que llamamos «vivas», y con implantación en setenta países. Este grupo, (...), se gestiona con un altísimo grado de descentralización, de tal manera que son responsables de la sociedad, del grupo de sociedades, sus gestores.
Y digo que me ha sorprendido un poco porque yo no he participado en nada de esta?, esta es una obra que ha tenido una gran transcendencia, pero que en los cuatro años que ha durado representa el 1 por ciento de la facturación de nuestro grupo, y yo no he intervenido en nada. Por tanto, pues poco les puedo ayudar, sinceramente".

Acabada la comissió d'investigació del Castor i valorades totes les compareixences, la documentació aportada, les sentències, els decrets, les llicències, els estudis sísmics...; les paraules de Florentino encara em resulten més ofensives.

Aquest ridícul 1% de Florentino, en realitat són més d'un miler de terratrèmols, un magatzem de gas fracassat, que mai va arribar a estar en funcionament i que ara té un cost de 15 M? anuals de manteniment. A més li hem de sumar una planta terrestre il·legal, un gasoducte sense llicència ambiental, cinc sentències judicials en contra i un escandalós sobrecost amb un entramat financer que va tenir la participació del Banc Europeu, imprescindible per a la seva execució.

Però el més flagrant de tot aquest 1% és la permissivitat i connivència necessària que hi hagut entre l'empresa promotora/explotadora (ACS) i els governs del PP i el PSOE, que han actuat per poder orquestrar una farsa ha consentit extreure 2.000 M? de les rendes públiques.

Per això, des del primer dia, Esquerra Republicana hem exigit responsabilitats jurídiques, administratives, tècniques i polítiques als governs espanyols. Unes demandes i exigències que apareixen al document de les conclusions hem registrat al Parlament en acabar la comissió. Un informe molt crític que ara no entraré a detallar però que podeu trobar al web de la Federació de l'Ebre del partit.

Tots sabem que el Castor, malauradament, no ha acabat, com ens ho recorda la planta gegant de ferro del davant de les costes del nostre litoral. Sense un futur clar de què fer-ne el govern espanyol permet que segueixi incrementant el seu cost dia a dia. Un cost, que fruit de la sentència que declara inconstitucional el Reial Decret que ens obligava a pagar als consumidors la indemnització i posterior manteniment de les instal·lacions, a hores d'ara ningú no se sap qui el pagarà. De moment però seguim pagant entre tots el manteniment d'unes instal·lacions que no podran tornar a funcionar, i que només generen costos i inseguretat.

Esquerra hem presentat diferent iniciatives a les Corts espanyoles demanant un desmantellament immediat del Castor, fins i tot alguna es va aprovar en època del PP per la majoria del Congrés amb el suport del PSOE, però arribat al govern tot segueix igual. Inoperància, negativa a fer públics els documents i estudis que li hem demanat els grups parlamentaris i la mateixa comissió, i una escandalosa absència dels responsables polítics espanyols en ser cridats a comparèixer al Parlament.

El procés de desmantellament, i així ho hem demanat en les conclusions que presentades hauria de tenir en compte els ciutadans de Catalunya, i en especial els de les Terres de l'Ebre, com a principals afectats. Hauríem de poder ser considerats part afectada per tenir tota aquella informació i control que durant els passats anys ens van negar amb la barroera i intencionada decisió de fer una correcció dels límits marítims que ubicava administrativament el projecte en aigües valencianes sense cap motiu tècnic. Una decisió que ens va deixar al marge, ens silenciava i evitava el control de la Generalitat de Catalunya i l'administració local per seguir un procediment administratiu i tècnic rigorós i exigent.

Més enllà dels costos del Castor, que també, el govern espanyol hauria d'obligar ACS, com a màxim responsable d'aquest fracàs, a assumir les seves responsabilitats fent-hi front amb el 360.000 M? de facturació anual que ens recordava i dels que presumia el Sr. Florentino durant la seva compareixença.

Aquell dia, a la comissió d'investigació abans d'acabar la sessió em vaig dirigir al senyor Florentino per preguntar-li si pensava demanar disculpes a la gent de les Terres de l'Ebre, de la Ràpita, i en especial, d'Alcanar; però ell no va respondre perquè no tenia cap sensació de culpa. Ara té l'oportunitat de revertir part del mal que va causar, i el desmantellament del Castor és una bona oportunitat per començar a assumir responsabilitats aportant un ridícul 1% del seu imperi.

Gràcies a la comissió d'investigació que vam impulsar hem pogut visualitzar i seguir qüestionant obertament aquesta farsa. Ha fet falta l'empenta i determinació dels diputats republicans ebrencs per impulsar una comissió d'Investigació que fa anys anem reclamant al Congrés dels Diputats però que tant PSOE com PP es neguen a fer-la efectiva, no sigui cas que se'ls vegi el llautó i el seu amic Florentino s'acabi enfadant.